

Interviews bij het magazine **Bouwen aan Binding**

Magazine voor Studentenwelzijn en
Hogeschoolparticipatie

Interviews bij het magazine Bouwen aan Binding

Magazine voor Studentenwelzijn en Hogeschoolparticipatie

Interviews met:

Julia Vroegindeweij, Lucas Rurup, Rohit Jahangier, Antonia Crivineanu, Marije Molthoff, Musti Koyuncu, Inez Goedhart, Flann Naji

Lectoraten

Studiesucces

Diversiteitsvraagstukken

Jeugd en Samenleving

Authentic Leadership

April 2024

Inhoud

Inleiding	3
Interview project Studentenwelzijnsmonitor (SWM) Julia Vroegindeweyj Student-ambassadeur van de Studentwelzijnsmonitor (student HBO Rechten).	4
Interview project Participatiedashboard Lucas Rurup Directeur domein Onderwijs & Innovatie	5
Interview project SaP-Radar Rohit Jahangier Student als Partner in het SaP Project (voormalig student Tourism and Management).	6
Interview project SaP-Radar Antonia Crivineanu Student as Partner in the SaP Project (international student Tourism Management).	8
Interview project Inclusieve Studentsucces Centra Marije Molthoff Teamleider Studentondersteuning Amsterdam en lid van de strategisch cirkel Studentwelzijn.	9
Interview project De SSC-studentbuddy's Musti Koyuncu Studentbuddy bij het SSC Haarlem (student Business Studies).	11
Interview project Students4Students peercoaching Inez Goedhart S4S coach (student Social Work) en Philip Sloot S4S eerstejaarscoachée (student Social Work).	12
Interview project Stagediscriminatie Flann Naji Deelnemer onderzoeksproject stagediscriminatie (Student Business Innovation).	14

Inleiding

Hier zijn de uitgebreide versies van de interviews behorende bij het magazine Welzijn en Binding te lezen. In dit magazine worden projecten belicht die inzicht geven in studentwelzijn en binding. Er zijn quotes uit deze interviews met studenten en medewerkers in opgenomen en informatie over de verschillende deelprojecten terug te vinden. Onze dank gaat uit naar de studenten en medewerkers die hun ervaringen met de projecten met ons wilden delen. Veel leesplezier.

Interview project Studentenwelzijnsmonitor (SWM)

Julia Vroegindeweij

Student-ambassadeur van de Studentwelzijnsmonitor (student HBO Rechten).

“Dat er gepeild wordt hoe het echt met je gaat – dat is grotendeels afwezig. Dat maakt de SWM heel belangrijk, ook de tips aan het eind over waar je terecht kan voor hulp, want dat is voor veel studenten niet zo duidelijk”.

Kun je iets over jezelf vertellen en je betrokkenheid bij de Studentenwelzijnsmonitor?

Het was erg leuk om als student-ambassadeur de Studentenwelzijnsmonitor onder de aandacht te brengen. We hebben op de gang leerlingen aangesproken en erover in de klas gepresenteerd. Hiervoor vond ik het eng om presentaties te geven, maar ik ben nu veel opener geworden. Ik ben graag betrokken en doe vaker dingen op school, bijvoorbeeld bij het organiseren van voorlichtingsdagen. En natuurlijk heb ik de SWM ook zelf ingevuld.

Uit onderzoek blijkt dat het welzijn van studenten onder druk staat. Wat merk jij hier zelf van/ heb je hier voorbeelden van?

Zelf heb ik dit gelukkig niet ervaren, maar ik zie het wel bij mijn medestudenten. In het eerste en tweede studiejaar heb ik veel studenten uit zien vallen maar dat is vrij normaal, geloof ik. Opvallend is dat drie mensen in mijn omgeving, die al veel verder in hun opleiding waren, mij recent vertelden dat ze zijn uitgevallen. Bijvoorbeeld een vriendin die al in het derde leerjaar zat, maar is gestopt omdat zij zoveel druk ervaarde. Zij had het gevoel dat de opleiding te veel van haar verwachtte, maar vond deze verwachtingen ook onduidelijk wat haar stress bezorgde. Ik heb nog geprobeerd haar om te praten maar dat is niet gelukt.

Wat denk jij dat er nog nodig is om het welzijn van studenten te bevorderen?

Vanuit de opleiding zouden docenten meer mogen vragen hoe het echt met je gaat. Ook zou er meer tijd ingepland worden om binding te laten ontstaan binnen de klas: ruimte om elkaar goed te leren kennen zodat je weet bij wie je aan de bel kunt trekken als het een keertje niet goed gaat.

Waarom denk je dat het van belang is het welzijn van studenten via de monitor in kaart te brengen?

Het is heel belangrijk dat Inholland weet hoe het ervoor staat met de studenten, zeker na de coronatijd. Toen ik rond de Studentenwelzijnsmonitor met studenten in gesprek raakte hoorde ik wisselende verhalen. Sommigen zeggen: ‘Ik zie het niet meer zitten, ik weet niet wat ik kan doen of waar ik naartoe ga’. Anderen ervoeren helemaal geen druk. Het verschilt volgens mij per opleiding en per student. Ik merk: op school wordt er veel van je verwacht en je bouwt eigenlijk geen band op met docenten. En ook voel ik nauwelijks binding met mijn klas. Dat er gepeild wordt hoe het echt met je gaat – dat is grotendeels afwezig. Dat maakt de SWM heel belangrijk, ook de tips aan het eind over waar je terecht kan voor hulp – want dat is voor veel studenten niet zo duidelijk. Nog een tip: Het zou goed zijn als studenten beter weten wat er uit de SWM komt, en wat er met de uitkomsten wordt gedaan.

Interview project Participatiedashboard

Lucas Rurup

Directeur domein Onderwijs & Innovatie

“We zien dat studenten die participeren en betrokken zijn, eerder geneigd zijn hun vragen te stellen en problemen te delen. En omdat zij meer professionele lijntjes hebben weten ze de routes naar ondersteuning beter te vinden”

Wat is volgens jou het belang van studentparticipatie voor Inholland als Hogeschool en hoe helpt het Participatiedashboard om dit belang uit te dragen?

Studentparticipatie is zowel belangrijk voor de professionele vorming van studenten als voor hun welzijn en binding binnen de Hogeschool. Studentparticipatie en studentwelzijn zijn natuurlijk onderwerpen waar niemand op tegen is en waarvan iedereen het belang inziet. Maar als je een thema echt belangrijk vindt dan moet je dit ook uitdragen. Een eerste stap is inzichtelijk te maken hoe het ervoor staat met het onderwerp participatie. Een tweede stap is het ontwikkelen van een visie, waar je dan ook actief naartoe werkt. (Zoiets als: ‘we willen er naartoe dat 15 procent van de professionele inzet binnen Hogeschool Inholland vervuld wordt door studenten’). Het Participatiedashboard vormt hier een eerste stap in.

Wat is volgens jou het verband tussen studentwelzijn en studentparticipatie?

Rond studentenwelzijn werken we aan de zichtbaarheid van ons ondersteuningsaanbod omdat studenten de ondersteuning niet weten te vinden. We zien dat studenten die participeren en betrokken zijn, eerder geneigd zijn hun vragen te stellen en problemen te delen. En omdat zij meer professionele lijntjes hebben, weten ze de routes naar ondersteuning beter te vinden. Dan wordt de zichtbaarheid op de website ineens minder relevant. Een netwerk en waardevolle relaties winnen het altijd van informatievoorziening.

Ook is participatie vormend voor studenten. Als wij dit binnen Inholland faciliteren, krijgen we studenten die gewend zijn professioneel te participeren. Dan zullen zij dit later ook binnen hun organisaties gaan doen. Dit maakt het onderwijs én de organisaties uiteindelijk sterker en beter. Om studenten te laten zien dat we hun participatie waarderen is het wel belangrijk dat hier een passende beloning tegenover staat, ofwel uitgedrukt in een financiële vergoeding of in studiepunten: daarmee neem je studenten serieus.

Gezien de uitkomsten van het dashboard, wat zou je willen dat mensen hiermee gaan doen?

Wij dragen uit dat onze studenten binnen het werkveld voor belangrijke professionele bijdragen en innovaties kunnen zorgen. Binnen Inholland zouden wij met diezelfde houding naar onze studenten moeten kijken en hen structureel binnen de organisatie aan het werk zetten. Zet bijvoorbeeld studenten HRM in bij HR en studenten Business Studies bij het organiseren van evenementen. Dit gebeurt al deels, maar we zouden veel meer kunnen doen. Het Participatie-dashboard maakt goed inzichtelijk hoe we er nu voor staan rond deze betaalde inzet. Het zou mooi zijn als op termijn meer vormen van participatie inzichtelijk worden gemaakt, bijvoorbeeld uitgedrukt in EC's. Waar we natuurlijk naartoe willen (en wat niet uitgedrukt kan worden in cijfers) is dat studentparticipatie deel uit gaat maken van het DNA van Inholland. Dat het binnen alle opleidingen verweven is in de didactiek. Dat studenten niet alleen meedoen maar ook echt meebeslissen. Zorg er bijvoorbeeld voor dat er altijd een student in de curriculumcommissie zit. Wanneer dit vanzelfsprekend wordt dan neem je het studentenperspectief al direct vanaf dag één mee in de ontwikkeling van je onderwijs. Daar zou ik uiteindelijk naartoe willen.

Interview project SaP-Radar

Rohit Jahangier

Student als Partner in het SaP Project (voormalig student Tourism and Management).

“Er is een bepaalde groep studenten die veel meer tot hun recht zou kunnen komen en waarvan docenten ook vaak zeggen: ‘Jij hebt echt potentie maar je doet er niks mee’. Ik was zo’n student”

Kun je iets over jezelf vertellen en je betrokkenheid bij SaP-radar?

Toen ik 17 jaar oud was ben ik bij Inholland de opleiding Tourism Management gestart. Ik was heel goed in studeren en haalde hoge cijfers maar ik vond studeren niet leuk. Op een gegeven moment lukte het me dan ook niet meer om voldoende zelfdiscipline op te brengen en ben ik met de opleiding gestopt. Nu studeer ik Event and Experience Management aan de hogeschool van Rotterdam, maar ik ben wel altijd in contact gebleven met Senka, mijn lievelingsmentrix. Zij heeft mij voor het SaP-radar project gevraagd omdat ze wist dat ik een uitgesproken mening heb over wat een student is en hoe studeren er uit zou moeten zien. Sommige studenten kunnen goed uit boeken leren maar er is een groep, waartoe ik zelf ook behoor, die leert heel praktijkgericht. Dat betekent volgens mij niet dat je minder intelligent bent of geen hbo-niveau aan zou kunnen. Die groep studenten leert beter in interactie met de praktijk en daar moet denk ik meer aandacht voor komen.

Vanuit deze achtergrond en boodschap heb ik samen met andere studenten workshops gegeven. Daarin lieten we aan de hand van het SaP-radar spel, de potentie en werking van SaP zien. Andere studenten deden dit weer vanuit hun eigen specifieke boodschap en achtergrond. Zoals Antonia vanuit haar achtergrond als international student. Door deelname in deze workshops waren we dus bezig ons partnerschap uit te oefenen. Daarnaast konden we door ieder onze eigen ervaringen te delen, bijdragen aan meer bewustzijn over het belang van SaP voor onderwijs dat voor iedere student relevant en aansprekend is.

Wat denk jij dat het verband is tussen studentparticipatie en studentwelzijn?

Ik denk dat zeker jonge studenten veel druk ervaren om het op verschillende gebieden goed voor elkaar te hebben. Ze studeren, lopen stage en moeten werken, maar willen ook een sociaal leven onderhouden, uitgaan en dingen meemaken. Als je zoveel aan je hoofd hebt en het onderwijs niet zo goed aansluit bij jou als persoon – en je eigenlijk ook nog niet zo goed weet wat je ermee wilt doen – dan is het lastig om gemotiveerd te blijven. In mijn eerste jaar aan het hbo zat ik als 17-jarig jongetje tussen studenten die kinderen hadden, mensen die al werkten, die veel ouder waren dan ik en die beter wisten wat ze wilden. Dan moest ik in een collegezaal met 80 van die studenten hoorcolleges volgen. In de studie die ik nu doe is er veel contact met het werkveld, waar we samen projecten uitvoeren. De interactie en samenwerkingen die ik hier aangaan geven mij richting in hoe ik me wil ontwikkelen. Ik weet 100 procent zeker dat als die mogelijkheden er ook waren geweest in mijn eerdere opleiding bij Inholland, dat ik dan wel de intrinsieke motivatie had gehad om deze af te ronden.

Wat heeft de participatie in dit project/ je betrokkenheid bij de SaP-radar jou gebracht?

Ik heb veel kennis opgedaan over dit onderwerp, zowel vanuit het perspectief van studenten maar eigenlijk vooral meer bewustzijn over de uitdaging voor docenten. SaP is denk ik niet voor iedereen: sommige studenten willen gewoon uit boeken leren of traditioneel onderwijs volgen, en hebben niet zo’n behoefte om te participeren. Docenten willen studenten vaak wel laten participeren maar worstelen met studenten die dit zelf niet willen of kunnen, en soms met een gebrek aan middelen hiervoor. Ik denk dus dat participatie ook echt bij jezelf als student moet beginnen: jij moet er wat voor willen doen.

Wat is je hoop voor de toekomst voor SaP?

Het project heeft al meer opgeleverd dan ik ooit had verwacht. Er is echt een gesprek op gang gekomen over dit onderwerp en we worden nog steeds benaderd door geïnteresseerden die mee willen werken en hier meer over willen leren, bijvoorbeeld vanuit het mbo. Voor de workshops kwamen docenten en professoren van heel de wereld overvliegen. Soms waren die ook best wel kritisch. Zo was er een professor die moeilijke vragen stelde als ‘Wat is een Student as Partner nu precies en waarom zou je

die studenten nu die verantwoordelijkheid geven?’ Ik vond het echt heel tof om te zien dat ook hij aan het eind van de presentatie overtuigd was van het nut van het meer praktijkgericht leren en de participatie van studenten in het vormgeven van het onderwijs.

Ik heb een ondernemershart en dus grote plannen. Ik hoop dat hier zelfs op politiek niveau aandacht voor gaat komen en we samen met de praktijk echt iets neer gaan zetten. De eerste stap is in ieder geval gezet.

Interview project SaP-Radar

Antonia Crivineanu

Student as Partner in the SaP Project (international student Tourism Management).

“My experience with the SAP radar has been eye-opening. Often we experience things, but we don’t really get to talk about it. Being involved in the SAP radar has allowed me to look in depth into how I experience things, how I see things - compared to other people. It gives you a broader knowledge and a broader horizon when it comes to understanding other people in general. And in understanding myself and what I need”.

How have you experienced your participation in the SaP project?

In the SaP workshops, we addressed topics using the SaP-radar question-cards. My aim within the project, as an international student, was to create more awareness about diversity and inclusion. Awareness doesn’t only come from gaining knowledge but also from hearing about personal experiences, which is why I wanted to address this subject. I felt it was very important to get different kinds of views on the topics that we discussed: what do, and don’t we agree on? This helped to create a shared idea about what international students need to be more comfortable within their studies. What I think is especially important is awareness about the use of language. When Dutch students and teachers use the Dutch language in the classroom, we feel excluded. Another example is the availability of information. Before I came to Holland, many issues were unclear to me about the study, because a part of the Inholland website was not in English.

How do you experience the relationship with teachers within your studies?

The teachers at Business Innovation are very mindful towards us, the students. The relationship between the students and teachers is informal, friendly and not hierarchical at all. Often, teachers and students meet each other over coffee. Teachers know your name and we address teachers by their first names. Teachers really see you for who you are and try to meet your needs. I feel that this creates a space to discuss any personal issues you might have as a student.

Do you feel involved as an equal partner within your studies and Inholland in general?

I think that within my studies, they do try to involve you as a student. They really ask about your opinion, and let you take the lead. They give you time to work on stuff and then let you explain how you approached the subject, rather than telling you how to do it. Sometimes, however, we worry that we miss information that you might need to develop ideas. That is a big part of being transformative: you must give students clear guidelines, so they know what to work on. That is a fine line not always properly considered. Overall, I feel that Inholland offers a lot of room for initiative and for students to participate. I feel proud when I tell others about ‘my school’.

What have you gained personally from participating in this project?

My experience with the project was that all those involved were very mindful of each other. It is an amazing team that has really put effort into creating a safe environment for international students. My experience with the SAP-radar has been eye-opening because as international students we often experience things, we don’t really get to talk. My involvement in the SaP-radar has allowed me to reflect on how I experience things, how I see things, also in comparison to other people. It gives you broader knowledge and a broader horizon when it comes to understanding other people in general and in understanding myself and what I need.

Interview project Inclusieve Studentsucces Centra

Marije Molthoff

Teamleider Studentondersteuning Amsterdam en lid van de strategisch cirkel Studentwelzijn.

“Ik krijg heel veel energie van hoe deze groep met elkaar nieuwe initiatieven bedenkt. De uitdaging is om studenten zo aan te zetten dat ze dát gaan doen waar ze zelf voor warm lopen. Datgene waar zij andere studenten, vanuit hun eigen ervaring, mee kunnen ondersteunen.”

Kun je iets vertellen over het ontstaan van de SSC's?

Het SSC is vier jaar geleden vlak voor de coronaperiode in het leven geroepen. Hoewel we toen door de eerste lock-down onze bedenkingen hadden, bleek de behoefte aan ondersteuning juist in deze periode erg groot. Inmiddels is er op iedere Inholland locatie een SSC met studentbuddy's.

Bij het SSC Amsterdam werken wij met een gemêleerde groep studenten, van uiteenlopende opleidingen. Ik krijg heel veel energie van hoe deze groep met elkaar nieuwe initiatieven bedenkt. We hebben wel kaders, maar daarbinnen is er veel ruimte voor eigen initiatief. De uitdaging is om studenten zo aan te zetten dat ze dát gaan doen waar ze zelf voor warm lopen. Datgene waar zij andere studenten, vanuit hun eigen ervaring, mee kunnen ondersteunen.

Hoe kan het aanbod van het SSC het welzijn van studenten ondersteunen?

De kracht van de studentbuddy's is dat zij, vanuit eigen ervaring, goed weten waar de behoefte ligt van studenten. Bovendien zijn de studenten flexibel en kunnen zij zo lang/vaak als nodig een student ondersteunen. Meestal kloppen studenten bij het SSC aan voor ondersteuning rond een concreet onderwerp zoals de voorbereiding op de taaltoets. Maar in de gesprekken met de studentbuddy komen vaak ook andere onderwerpen aan bod. Zo kan de begeleiding gaandeweg meer verdieping krijgen en bijdragen aan binding. Hiermee kan deze vorm van begeleiding een belangrijke bijdrage leveren aan het welzijn van studenten. Dit geldt ook voor de buddy zelf: deze ervaart zelf ook meerwaarde van het coachen. En dat is vaak niet gebonden aan opleiding of leeftijd. Een mooi voorbeeld: een langstuderende studente met een kind die haar opleiding echt eens af wilde ronden is intensief begeleid door een eerstejaars studentbuddy. Wekelijks hebben zij met elkaar gezeten waarna deze student haar opleiding succesvol af heeft kunnen ronden.

Wat denk jij dat er nog nodig is studenten in hun ondersteuningsbehoeften te voorzien?

Hoewel het SSC heel laagdrempelig is en dat juist een kracht is, vinden studenten het toch lastig om die eerste stap over de drempel te zetten. Een introductie door een docent, student, studieloopbaanbegeleider of decaan kan dan dat eerste zetje geven en studenten kennis laten maken met de SSC's. Een mooi voorbeeld hiervan zijn de internationale studentbuddy's. Die ondersteunen internationale studenten al vanaf hun aankomst in Nederland. Als studenten dit willen halen zij hen bijvoorbeeld af van Schiphol of helpen hen bij praktische vragen over studeren en wonen in Nederland. Als de internationale studenten dan later nog ondersteuning nodig hebben, weten zij het SSC goed te vinden omdat zij hier al hun contacten hebben.

Of SUholland, een community van Surinaamse studenten die een jaar geleden is opgericht door de student-coördinator van het SSC en inmiddels 50 leden kent die elkaar ondersteunen. Door met studenten als een gelijkwaardige partner samen te werken is het mogelijk om de ondersteuning laagdrempelig, toegankelijk, én inclusief te maken. Het is een mooi voorbeeld van hoe krachtig Student as Partner kan werken:

Wat is je hoop voor de toekomst van de SSC's?

Ik hoop dat het aanbod van de SSC's meer bekendheid krijgt binnen Inholland. Wij zien wat het SSC kan doen: nu moeten we zorgen dat alle docenten en studenten dit gaan zien. Ook zou het goed zijn als

er bij ieder SSC een minimaal basisaanbod komt. Nu verschilt het aanbod soms per locatie, wat voor onduidelijkheid kan zorgen bij studenten en docenten.

Wat heeft dit onderzoeksproject opgeleverd en wat is er volgens jou nog nodig?

Het is mooi dat de kennis uit de verschillende onderzoeken vanuit het consortium Welzijn & Binding niet op de plank blijft liggen maar direct toegepast wordt, bijvoorbeeld in de strategische cirkel Studentenwelzijn waar ik ook bij betrokken ben. Vanuit deze strategische cirkel proberen wij de verbinding tussen onderwijs en ondersteuning te versterken.

Het is belangrijk dat we ons allemaal verantwoordelijk voelen voor studentenwelzijn en weten hoe het ondersteuningsnetwerk in de hogeschool in elkaar zit en functioneert. Zo kan de toegevoegde waarde van bepaalde vormen van ondersteuning, zoals het SSC, worden verhelderd. Ook is het van belang dat er een warme overdracht plaats vindt, zowel vanuit het onderwijs als binnen dat ondersteuningsnetwerk. Zodat studenten niet van het kastje naar de muur worden gestuurd maar sneller op de juiste plek terecht komen. 'Samen aan de lat voor studentenwelzijn'.

Interview project De SSC-studentbuddy's

Musti Koyuncu

Studentbuddy bij het SSC Haarlem (student Business Studies).

“Uiteindelijk ben je een organisatie door en voor studenten. In mijn perspectief leg je een tuintje aan waarin uiteindelijk hele mooie bloemetjes gaan groeien. Dat is mijn doel.”

Waarom ben je betrokken geraakt bij het SSC?

Wat mij als student Business Studies aansprak in het SSC is dat het echt een soort kleinschalige organisatie binnen Inholland is waarin we regelmatig samenkomen om te bedenken wat we kunnen organiseren voor studenten. Ik ben nu een jaar betrokken bij het SSC als buddy en ik help bij het bedenken en organiseren van evenementen. Bij het SSC kan ik dus skills ontwikkelen die van belang zijn voor mijn opleiding en toekomstige beroep. Een voorbeeld hiervan is de 'Career week' die ik vanuit het SSC help organiseren. Ik heb contact met docenten over de roostering en ik regel gastsprekers. Eigenlijk ben ik zo al bezig met mijn vak uitoefenen via de hogeschool.

Wat kan het SSC volgens jou betekenen voor studenten?

Sinds dit jaar is er bij het SSC Haarlem echt een community van internationale studenten ontstaan. Zij komen steeds vaker op de evenementen van het SSC af. Gisteren gingen we bijvoorbeeld 'Dodgeballen' en waren er alleen maar buitenlandse studenten. Er ontstaat dan snel binding omdat ze zich in elkaar herkennen. De doorwerking is heel groot. Veel studenten die vorig jaar deel hebben genomen aan evenementen zijn dit jaar buddy's geworden en gaan zich hierdoor ook weer ontwikkelen en bloeien op. Uiteindelijk ben je een organisatie door en voor studenten. In mijn perspectief leg je een tuintje aan waarin uiteindelijk hele mooie bloemetjes gaan groeien. Dat is mijn doel.

Wat heeft je betrokkenheid bij dit project jou opgeleverd?

Door deel te nemen aan de Workshops over community-building ben ik anders gaan kijken. Ik besef me nu hoe belangrijk het is dat we op een open en laagdrempelige manier werken. Dus niet een poster ophangen en maar hopen dat er mensen komen... Een community ontstaat van binnenuit, door persoonlijk face-to-face contact. Dit zie ik terug in hoe de Internationale studenten elkaar betrekken en zo de community steeds meer vergroten.

Wat ik ook heel mooi vindt aan de SSC's is: Je ziet jezelf in de spiegel. Ook ik ben aan het groeien. Je gaat leren coachen. Je gaat goed leren luisteren, en je gaat beter begrijpen hoe een organisatie werkt. Als je de spiegel weghaalt dan zie je het SSC, dat ook ontwikkelt en groeit. Ook zie je hoe je studenten blij maakt en helpt in hun welzijn en ontwikkeling.

Wat is je hoop voor de toekomst van het SSC's ?

Ik hoop dat het SSC zich op deze manier door blijft ontwikkelen. Dat er nieuwe ideeën blijven ontstaan over hoe we studenten zo goed mogelijk kunnen helpen en dat die ideeën nooit opraken. Zodat er voor iedere vraag een mooi uniek antwoord geboden kan worden.

Interview project Students4Students peercoaching

Inez Goedhart

S4S coach (student Social Work) en

Philip Sloot

S4S eerstejaarscoachée (student Social Work).

“S4S heeft mij wel geholpen met schoolstress – omdat je openlijk kan praten over de dingen waar je tegenaan loopt, bijvoorbeeld in de les, rond toetsen en stress daarover, of studieplanning. Maar ook waar je moet zijn als je andere hulp nodig hebt.”

Hoe zijn jullie betrokken geweest bij S4S en hoe zouden jullie S4S omschrijven?

Inez: Ik was afgelopen jaar S4S coach en ben nu senior coach, wat betekent dat ik de coaches begeleid. Bij S4S krijg je op een gemakkelijke manier contact met iemand die één of twee jaar hoger zit in de opleiding. Je kunt vragen stellen als: ‘Hoe heb jij dat nou gedaan in dat eerste jaar?’ Ik heb zelf als eerstejaarsstudent ook aan S4S deelgenomen. Ik vond het toen fijn dat je al je vragen kon stellen in een kleiner en hechter groepje. Als coach vond ik het fijn als studenten met gerichte vragen kwamen: er ontstaat dan interactie en wisselwerking in het groepje. Zij gaan samen dingen uitzoeken zoals ‘waar vind ik het toetsrooster?’, of maken samen een planning.

Philip: Ik heb afgelopen jaar als eerstejaars student deelgenomen aan S4S. Ik zat in een groepje met zes andere eerstejaars studenten en Inez was onze coach. S4S is heel laagdrempelig: je kunt er vragen stellen waar een docent niet altijd tijd voor heeft.

Wat is de meerwaarde van S4S ten opzichte van ondersteuning door een docent of leercoach?

Philip: S4S helpt je om veerkrachtiger je opleiding te doorlopen. Ik ben overgestapt van een andere hbo-opleiding waar ik niet meer gemotiveerd voor was. De overstap van de havo naar het hbo was wennen. Dingen zijn serieuzer: als je iets mist moet je gelijk herkansen of zelfs naar de examencommissie. Ondertussen zijn er minder contacturen, is niet alles verplicht en wordt er verwacht dat je zelf dingen regelt en uitzoekt. S4S helpt je omdat het niet alleen over de lesstof gaat zoals in het onderwijs. Als er tijdens een college een vraag wordt gesteld wil je laten zien dat je het wel weet, dus dan ga je je niet zo snel kwetsbaar opstellen. Bij S4S kan je echt dingen delen met je medestudenten en je coach.

Inez: S4S is ook een ruimte waar je mag falen ofzo. Als iets niet lukt binnen de studie is dat tijdens zo’n S4S bijeenkomst niet erg, want daar kan je dat juist met elkaar bespreken. Bij S4S heb je de ruimte om terug te veren – terwijl ik in het onderwijs voel dat ik die ruimte niet heb. Daar haal je gewoon een onvoldoende.

Wat heeft S4S jullie opgeleverd?

Inez: Toen ik zelf eerstejaars was hadden we een heel hechte klas. En binnen het kleine S4S groepje werd het nog hechter. Je kon alles bespreken.

Als coach heb ik heel veel geleerd van de ervaringen en de verhalen, maar ook van de kennis die de studenten delen. Eén student had een bijeenkomst voorbereid over het onderwerp liefde, gewoon omdat ze dat heel interessant vond. Ook van: wat betekenen relaties voor jou binnen de opleiding? Het zal me altijd blijven hoe leuk zij dat vond en ze een soort basisvertrouwen had om die bijeenkomst te maken en erover te praten.

Philip: S4S heeft mij wel geholpen wat betreft schoolstress – omdat je openlijk kan praten over de dingen waar je tegenaan loopt, bijvoorbeeld in de lessen, rond toetsen en stress daarover, of studieplanning. Maar ook waar je moest zijn als je andere hulp nodig hebt, bijvoorbeeld bij het Servicepunt bij problemen

rond het rooster of bij de decaan bij persoonlijke problemen. Wat ik vooral fijn vond aan S4S was het persoonlijke contact met de coach; dat ik Inez gewoon een berichtje kon sturen via Teams als ik een vraag had. Vorig jaar hadden we een nieuw curriculum en dat was best wel ingewikkeld en soms klopte dingen ook gewoon niet helemaal. Inez zei dan ook van: 'Ja dat is best raar, laten we dat even navragen'. Je werd gewoon begrepen en dat is heel erg fijn.

Momenteel speelt de vraag hoe S4S volgend jaar vormgegeven zal worden bij Social Work. Hebben jullie tips?

Philip: Er zou misschien meer uitgehaald kunnen worden als het verplicht is. Nu blijven zowel de hele goede studenten weg – die vinden dat ze het niet nodig hebben – als de studenten die het juist heel hard nodig hebben omdat ze achterlopen. Voor mij was het in het begin een beetje vaag of het verplicht was of niet. Ik weet niet of ik wel was gegaan als ik dat had geweten, terwijl het juist in het begin fijn bleek om naast de vakken de mogelijkheid te hebben om over de studie te praten.

Inez: Dat herken ik wel uit het eerste jaar. Maar toen in ons groepje duidelijk werd dat het niet verplicht was bleven veel van ons wel, uit loyaliteit naar de coach. Uiteindelijk was dit voor iedereen waardevol. We hebben heel mooie gesprekken gehad en konden soms ook gewoon even lekker over alles klagen. Achteraf gezien heb ik daar heel veel aan gehad.

Interview project Stagediscriminatie

Flann Naji

Deelnemer onderzoeksproject stagediscriminatie (Student Business Innovation).

“Als het voor mij met al mijn voordelen al soms moeilijk was, hoe is dat dan wel niet voor studenten die bijvoorbeeld geen Nederlandse ouder hebben of een ouder die ook neurodivers is?”

Kun je iets over jezelf vertellen en je betrokkenheid bij het project stagediscriminatie?

Ik zit in de laatste fase van de opleiding Business Innovation. Ik ben half Nederlands, half Iraquees, spreek goed Nederlands maar het liefst Engels. Ik ben neurodivers, zit in het autistisch spectrum en ben dyslectisch. Voor dit onderzoek ben ik geïnterviewd en heb ik met andere studenten in een focusgroep over stagediscriminatie gesproken.

Heb je zelf ook stagediscriminatie ervaren?

Gelukkig heb ik hier zelf niet mee te maken gehad. Een docent heeft mij voorgesteld bij een passend stagebedrijf waar ze open staan voor verschillen. Ik ben gelijk aangenomen en heb een prima stage gehad. Soms werd ik in coronatijd wel wat vergeten of kreeg ik saaie klusjes maar omdat ik een goede vergoeding kreeg voelde ik me toch serieus genomen. Door met medestudenten over hun ervaringen met stagediscriminatie te praten werd ik me er pas van bewust hoeveel geluk ik heb gehad. Met mijn naam en neurodiversiteit had ik net als anderen zomaar veel meer moeilijkheden kunnen ervaren. Ik besef me echter dat er ook veel dingen zijn die me een voorsprong geven. Ik woon nog thuis en krijg veel hulp van mijn ouders. Mijn moeder is Nederlands en mijn beide ouders hebben kennis van het werkveld waar ik voor word opgeleid. Zij hebben mij geholpen bij het schrijven van sollicitatiebrieven en mijn cv. Daarnaast hoef ik door een Wajong-uitkering niet te werken en kan ik al mijn energie aan studeren besteden. Hierdoor stond ik bekend als een betrokken student wat de bereidheid van docenten om te bemiddelen voor een stage natuurlijk heeft vergroot.

Jouw ervaringen hebben betrekking op neurodiversiteit. Veel ervaringen binnen het onderzoek hebben betrekking op etniciteit en religie. Welke verschillen/parallelismen zie jij?

Dat je op de een of andere manier afwijkt in wat gebruikelijk en bekend is en je best moeten doen om te voldoen aan de verwachtingen van de meerderheid. Dat moeten we allemaal tot op zekere hoogte maar met kenmerken die je duidelijk onderscheiden moet je hier nog veel meer moeite voor doen dan studenten die wel aan 'de norm' voldoen.

Wat zie je om je heen, bij andere studenten gebeuren m.b.t. stagediscriminatie? Wat voor effect heeft dat op hen?

Ik zie dat het voor studenten veel stress en onzekerheid oplevert wanneer het niet lukt om een stageplek te vinden of wanneer ze tijdens een stage niet met respect worden behandeld. Omdat ze 'anders zijn' kunnen ze gaan denken dat het aan hen ligt. Ik heb dat gezien bij mijn broer: omdat hij een andere achtergrond had dan gebruikelijk werd hij binnen zijn stagebedrijf niet goed behandeld. Dit heeft een grote impact gehad op zijn zelfvertrouwen en hij wil niet meer in dit werkveld werken. Zonde, want er is daar juist een groot tekort aan mensen.

Wat is er volgens jou nodig als het gaat om het omgaan met/tegengaan van stagediscriminatie?

Bereid studenten beter voor op de stage. Begin hier tijdig mee en focus dan niet te veel op die brief, want dat is maar zo'n een klein deel ervan. Contacten opdoen en kunnen netwerken is toch het belangrijkste en voor mensen die niet aan de norm voldoen nog belangrijker. Neem hier ook uren voor op in het curriculum en zorg dat studenten dit er niet bij moeten doen in hun eigen tijd. In mijn geval lag het bijvoorbeeld niet binnen mijn mogelijkheden om naast een vol studieprogramma ook nog in eigen

tijd en op eigen initiatief netwerkbijeenkomsten te bezoeken, want in zo'n setting kom ik niet goed tot mijn recht en het kost me veel energie.

Wat zijn volgens jou de belangrijkste lessen die opleidingen kunnen leren over het tegengaan van stagediscriminatie?

Opleidingen moeten zich ervan bewust zijn dat er altijd sprake is van een machtswerking. De student heeft het stagebedrijf nodig om de studie af te kunnen ronden wat ze soms kwetsbaar maakt. In ongezonde situaties denk ik dat studenten de mogelijkheid moeten hebben de stage te staken, zonder dat dit grote gevolgen heeft voor het afronden van hun studie. Stagebedrijven die zich niet netjes hebben gedragen naar studenten moeten denk ik op een zwarte lijst gezet worden of studenten moeten in ieder geval bewust worden gemaakt van de negatieve ervaringen van eerdere (potentiële) stagiaires. Het is heel belangrijk voor studentwelzijn dat studenten het gevoel hebben dat de opleiding 'has their back'. Erken dus ten eerste dat stagediscriminatie voorkomt en leg de schuld voor het niet vinden van een stage of het niet succesvol kunnen volbrengen ervan niet vanzelfsprekend bij de student.